

(Недељник)

На часу из Интеркултурног менаџмента, док је излагана пословна култура Данске, студенткиња четврте године једног београдског факултета поставила је професорки питање – Јасно ми је зашто то чинимо Американцима, али није ми јасно зашто морамо да се „чепимо“ и Данцима? Професорка ју је подозриво погледала и затражила од студенткиње да понови питање. Претпостављајући о чему се ради студенткиња на ивици кајања за изговорену реч, покушала је да преформулише то несретно „чепимо“.

Но, прича даље каже да је упорна професорка славобитно инсистирала да јој се понови малопре изречена глаголска радња - чепимо!? Пошто се распламсала расправа између студената и професорке због (не)адекватно одабраног глагола, студенткиња је остала без одговора на питање... зашто морамо да се „чепимо“ и Данцима? Није добила свој одговор јер је несрећни глагол све засенио. Професорици се очигледно није баш свидео тај израз јер је помислила да јој не звучи баш академски, помало је архаичан и у овом предевропском предвечерју Србије, не звучи баш европски. Нема везе што израз звучи српски, што мирише на традицију и наш идентитет. Но можда и није проблем што не звучи баш европски. Рекло би се да је више проблем што тако прецизно описује нашу политичку стварност, нашу актуелну свакодневицу? Већ смо научили да је некако лепше кад нам се, на пример каже да треба да „испунимо услове“, мада су и ти „услови“, заправо еуфемизам за „уцену“.

Морамо ли да се „чепимо“ и Данцима

Пише: Милена Ристић
среда, 24 јул 2013 12:31
